

Ks. Kamil Zadrozny

Wyższe Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne

– Częstochowa

ks.k.zadrozny@archiczesz.pl

ORCID: 0000-0002-0456-8416

Submitted: 22.03.2022; accepted: 06.04.2022

Wprowadzenie w tematykę sympozjum naukowego pt. „Idźcie do Józefa” (Częstochowa, 23.10.2021 r.)

Temat rozpoczynającego się sympozjum naukowego w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochockiej w Częstochowie: „Idźcie do Józefa...” zobowiązuje nas do poważnej, głębokiej i dalekosiężnej refleksji nad obecnością i rolą św. Józefa w historii zbawienia oraz w historii Kościoła.

Kontekstem i inspiracją do zorganizowania tego sympozjum stał się przeżywany w Kościele katolickim Rok Świętego Józefa. Dnia 8 grudnia 2020 r. w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Ojciec święty Franciszek promulgował list apostolski *Patris corde* z okazji 150. rocznicy ogłoszenia Św. Józefa, Patronem Kościoła powszechnego. Tym samym ogłosił on Rok Świętego Józefa. Wydarzenie to zapoczątkowało w Kościele wiele inicjatyw mających na celu przypomnienie roli jaką św. Józef odegrał w historii zbawienia i znaczenie jakie posiada on dla Kościoła dzisiaj. Dnia 7 października, w Kaliszu miało miejsce zawierzenie Ojczyzny i Kościoła św. Józefowi, którego dokonali polscy biskupi. Poprzedzone były ono narodowymi rekolekcjami. Dzisiejsze sympozjum naukowe pragnie wpisać się w ten szczególny rok poświęcony św. Józefowi.

Na znaczenie jakie św. Józef posiadał w historii zbawienia wskazuje Magisterium Kościoła i towarzysząca jej pobożność ku czci Opiekuna Zbawiciela. W ciągu dziejów wielu Papieży odwoływało się do Józefa. Papież Franciszek we wspomnianym liście apostolskim pisze, że „Po Maryi, Matce Bożej, żaden święty nie zajmuje w Magisterium papieskim tyle miejsca, co Józef, Jej oblubieniec”¹. Jak po-

¹ Franciszek, List apostolski *Patris corde* (8.12.2020) [dalej PC], nr 1.

kazują to dokumenty Kościoła bł. Pius IX ogłosił go «Patronem Kościoła katolickiego». Zaś Pius XII przedstawił go jako «Patrona robotników». Święty Jan Paweł II jako «Opiekuna Zbawiciela». Wierni zaś przyzywają Go jako «patrona dobrej śmierci».

W tym miejscu można wskazać na liczne papieskie decyzje, które sprawiły, że kult świętego Józefa coraz bardziej się rozwijał i umacniał w ludzie Bożym.

Z pewnością można stwierdzić, iż św. Józef jest Patronem wszystkich. Każdy człowiek ochrzczony i wierzący w jakimś stopniu może odnaleźć swoją osobę i własną drogę wiary w postawie Opiekuna Zbawiciela. Jako Patron Kościoła powszechnego czuwa nad wspólnotą uczniów Jezusa, by pozostała mu wierna, tak jak on wytrwał wiernie na straży tajemnicy Syna Bożego.

W kontekście życia wiarą i przeżywanych czasami kryzysów „Józef uczy nas, że posiadanie wiary w Boga obejmuje również wiarę, że może On działać także poprzez nasze lęki, nasze ułomności, nasze słabości. Uczy nas także, że pośród życiowych burz nie powinniśmy bać się oddać Bogu ster naszej łodzi”².

Warto więc podkreślić, iż wydarzenia „zwiastowania Józef znalazł się wraz z Maryją - jak uczył św. Jan Paweł II - niejako wewnątrz tajemnicy «od wieków ukrytej w Bogu», która przyoblekła się w Ciało: «Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas» (J 1, 14). Zamieszkało wśród ludzi, w świętej Rodzinie nazaretańskiej”³. Dzięki temu św. Józef stał się powiernikiem tajemnicy „przed wiekami ukrytej w Bogu”, która na jego oczach zaczyna się urzeczywistniać w pełni czasu, a więc w noc betlejemską Józef wraz z Maryją staje się uprzywilejowanym świadkiem i ukrytym towarzyszem przyjścia na świat Syna Bożego.

Maryjna Częstochowa poprzez swój *genius loci* jest zaproszona do pogłębiania i poznawania życia Niewiasty z Nazaretu, co też czyni z zapałem i swoistą dla siebie miłością. Mówienie o św. Józefie zawsze pociąga za sobą również refleksję o Jezusie i Maryi. Nie da się tych trzech osób rozdzielić. Maryja i Jezus rozjaśniają tajemnicę Józefa. Św. Józef zaś pomaga nam w zrozumieniu tajemnicy Dzieciątka i Jego Matki.

Już na samym początku należy zauważyć, iż aktualność i oddziaływanie postaci św. Józefa tkwi w mocy jego osobowości. Jego osobowość i dusza były młode. Przywilejem młodości jest chęć odnowienia, przekształcenia świata. Młodzi patrzą na świat jako na teren, na którym mogą pracować i realizować swoje marzenia. Marzą o przekształceniu świata, aby stał się lepszy. Z taką właśnie umysłowością młodego człowieka św. Józef stanął wobec świata. Wydaje się, że postać św. Józefa, jego ukryte zaangażowanie w dzieło zbawienia, dojrzała i pełna miłość do Jezusa i Maryi, rzuca nowe światło na problemy z którymi boryka się współczesny świat i swoją postawą ukierunkowuje nas na Boga i wartości wpływające z Ewangelii. Trzeba powiedzieć, iż św. Józef nie jest postacią, do której mamy powracać tylko sentymentalnie.

² PC, nr 2

³ Jan Paweł II, Adhortacja apostołska *Redemptoris custos* (15.08.1989) [dalej RC], nr 15.

Według św. Jana Pawła II „patronat św. Józefa powinien być przywoływany i wciąż jest potrzebny w Kościele, nie tylko jako obrona przeciwko pojawiającym się niebezpieczeństwom, ale także i przede wszystkim jako tchnienie w odnowionym pragnieniu ewangelizacji w świecie”⁴.

Wszystkim uczestnikom dzisiejszego sympozjum życzę, aby zgłębiając postać świętego Józefa i Jego udział w tajemnicy zbawienia, stawali się coraz bardziej podobni do Chrystusa i głosili światu przedziwną tajemnicę Wcielenia.

⁴ RC, nr 29.